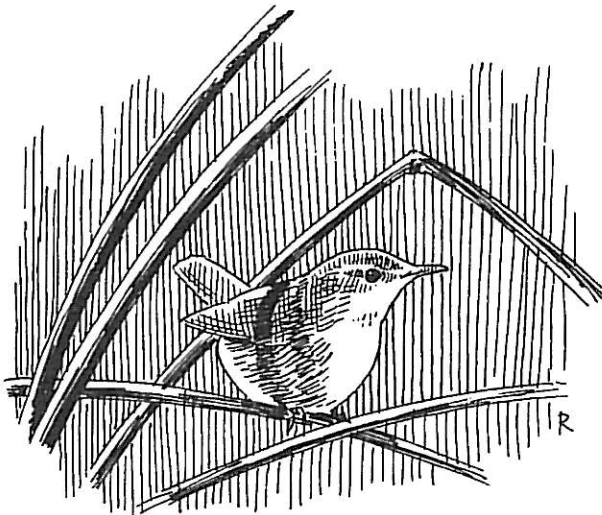

Myrsanger *Acrocephalus palustris*

Global utbredelse

Myrsangeren er en vestlig palearktisk art som hekker i de midtre og østre deler av Europa så langt nord som til Sør-England, Sør-Norge, Sør-Sverige, Sør-Finland og gjennom Midt-Russland bort til Uralfjellene. Sør-lig grense for hekkeområdet går gjennom Nord-Frankrike, Nord-Italia og langs Adriaterhavet gjennom Nord-Hellas til Svartehavet. Hekkeområdet i Sør-Russland strekker seg ned mellom Svartehavet og Kaspiahavet til Persiabukta. Våre myrsangere overvintrer i Øst- og SØ-Afrika.

Norsk utbredelse og habitatvalg

Myrsangeren hekker spredt på Sørøstlandet med hovedtyngden rundt Oslofjorden. Den hekker nord til søndre deler av Oppland og Hedmark. Sørøver strekker hekkeområdet seg langs Sørlandskysten vest til Rogaland.

Haftorn (1971) presenterer ikke noe utbredelseskart for arten, naturlig nok ettersom arten på dette tidspunkt var nærmest nyoppdaget i Norge. Atlas-kartet ansees som rimelig representativt for artens utbredelse i Norge, selv om en del B- og C-koder neppe indikerer reell hekkeforekomst. Dette fordi myrsangeren, i likhet med andre kjersangere, sterkt begrenser sin sangaktivitet når den har funnet en make. Fugler som synger fra samme sted over et lengre tidsrom og som dermed etter Atlas-reglene kvalifiserer til C-kode, kan derfor ofte være uparede hanner som høyst sannsynlig ikke hekker.

Myrsangeren hekker i områder som har tilknytning til våtmarker, takrørområder, grøfter og kanaler. Den oppholder seg i tett busk- og urtevegetasjon, gjerne dominert av brennesle, mjørdurt, bringebærkratt og vierkjerr.

Bestandsstørrelse og bestandsutvikling

Man regner med at det hekker mellom 50 og 200 par myrsanger her i landet. Det virker som om bestanden er økende.

Myrsangeren har kommet til Skandinavia i dette århundre, og første hekkefunn i Norge er fra 1970 i Presterødskilen ved Tønsberg. Første observasjon av

myrsanger er fra 1967 da et individ ble fanget og ringmerket ved Grimstadvatnet, Møre og Romsdal. I dag rapporteres arten i helt andre antall, og i 1992 ble rundt 100 ind. innrapportert til de lokale sjeldenhetskomiteer i Norge, hvorav 45 syngende ind. ble registrert i Østfold alene (Gustad 1993).

Arten er i sterk framgang både i Sverige (10.000-50.000 par) og Finland (ca. 5000 par). I Danmark regnes bestanden i dag til 20.000-50.000 par. Her er imidlertid bestanden i tilbakegang, etter en sterk ekspansjon for noen tiår siden (Koskimies 1992).

Hekkebiologi

Myrsangeren lever en skjult tilværelse, men er lett å registrere i hekkesesongen på den fine sangen med mange hermelåter og karakteristiske skurretoner. Den varsler ivrig når du nærmer deg. Arten er blant våre flinkeste imitatorer av andre fuglearter, ikke bare av arter som hekker i nærheten, men den behersker også sangelementer den har lært seg fra vinterkvarterene. Det er således identifisert lydytringer fra et par hundre afrikanske arter i myrsangerens sang, men så tilbringer den også 3 ganger så lang tid i Afrika som på hekkeplassen. Arten synger vesentlig om natta.

Myrsangeren hekker i juni (juli). Den er ikke i samme grad som rørsangeren like knyttet til takrøskog. Den foretrekker litt tørrere områder med tett, lav vegetasjon. Reiret plasseres hengende mellom plantestilker (f.eks. brennesle). Eggene ruges 11-12 dager og ungene blir i reiret i 10-12 dager. De mates av begge foreldrene som legger bare 1 kull i året.

Trekkforhold

Myrsangeren kommer hit til landet i månedsskiftet mai/juni og drar igjen i august-september. Den har en østlig trekkroute forbi Middelhavet. På trekket sørøver tar den seg god tid, gjør kortere stopp underveis og når ikke vinterkvarteret før i desember/januar. Den overvintrer de første månedene i Øst-Afrika nord for ekvator og drar så videre til SØ-Afrika. Her har den såvidt tid til å myte før den begynner på vårtrekket.

Tormod Røed

Myrsanger *Acrocephalus palustris*

12 ● Konstatert hekking

37 ● Sannsynlig hekking

39 ● Mulig hekking

Detaljeringsgrad: 10 x 10 km

